

الأربعة المزدوجة

DUBBELVIER

WEEKBLAD VAN HET NEDERLANDS VN DETACHEMENT IN LIBANON * 10 NOVEMBER 1979 * NUMMER 33

In dit nummer:

blz 1: Inhoud

blz 2: Rondom Libanon

blz 3: Aan de praat met
overste Lensink

*(dit interview is
opgenomen vóór het
incident met dode-
lijke afloop op 9
november)*

blz 7: Bezoek Kamerleden

blz 9: Krankzinnige verjaar-
dag

blz 10: AS - 80

blz 11: Arabisch nationalis-
me (2)

blz 12: Veldpostperikelen

blz 13: Incidenten

blz 14: Vakantie in Egypte

De nieuwe regenkleiding die nu binnen is.

RONDOM LIBANON (6)

Minister van der Klaauw van Buitenlandse Zaken heeft voor de Kamercommissie voor Buitenlandse Zaken verklaard dat wij (Nederland) feitelijke contacten met de PLO niet uit de weg moeten gaan. Maar, voegde hij er aan toe, officiële contacten zijn niet verstandig, omdat wij door onze goede relatie met Israël in staat zijn met dit land te praten. Onder feitelijke contacten verstaat de bewindsman geen onderhandelingen, maar wel het geven van informatie en het vragen om uitleg. De PLO maakt een ontwikkeling door van een terreur- tot een meer politiek georiënteerde organisatie, die streeft naar politieke erkenning en aanvaarding als gesprekspartner. Nederland is kritisch over het Israëlische beleid voor wat betreft nederzettingen en vergeldingsacties. Nederland moedigt Israël aan de Palestijnse component in de onderhandelingen over de Camp David-accorden te betrekken. De Palestijnen dienen wel van te voren het bestaansrecht van Israël te erkennen, terwijl de Israëli's een oplossing voor de Palestijnse kwestie moeten accepteren.

Binnen de Palestijnse geledingen is het achter de schermen toch geen koek en ei, ondanks de diplomatieke successen van de PLO. George Habasj, leider van het Marxistisch Volksfront voor de Bevrijding van Palestina, en een van de belangrijkste rivalen van Arafat binnen de PLO, heeft kritiek geuit op Arafats diplomatieke offensief. Hij vindt dat Arafat te veel weggeeft waar hij te weinig voor terugkrijgt en hij wijst de reeks diplomatieke contacten af. Naast deze kritiek bekritiseert het Syrische blad "Al Baas", spreekbuis van de regerende Baathpartij, de activiteiten van Sartawi, de reizend ambassadeur van Arafat in West-Europa. Het artikel waarin Sartawi's "eigenmachtig optreden" wordt gelaakt en waarin hij wordt uitgemaakt voor fascist, verwerpt iedere wijziging van het Palestijnse Handvest. Volgens dit Handvest is het doel van de Palestijnse revolutie de vernietiging van de staat Israël. De aanval op Sartawi kan worden gezien als een indirecte aanval op de positie van Yasser Arafat, juist twee weken voor de Arabische topconferentie in Tunis.

Een groep vooraanstaande Amerikanen heeft in een rapport aangedrongen op "informele contacten" met de PLO. De groep verklaart met nadruk de veiligheid van Israël als essentieel te zien, evenals een oplossing voor het Palestijnse vraagstuk. De groep staat onder leiding van generaal Goodpaster, directeur van een militaire academie. Voorts maken deel uit van dit gezelschap oud-onderminister voor buitenlandse zaken Sisco, Campbell voormalig directeur van het instituut voor buitenlandse betrekkingen en nog enkele vooraanstaande personen.

De Amerikaanse senator Edward Kennedy, die zich kandidaat heeft gesteld voor de komende presidentsverkiezingen, heeft in een brief aan premier Begin van Israël laten weten zich te verzetten tegen onderhandelingen met de PLO en steun te geven aan een "Onverdeeld Jeruzalem". Israël blijft intussen in beroering over de kwestie van de nederzettingen op de westelijke Jordaanoever.

In het wat verder weg gelegen Iran heeft premier Bazargan het ontslag van de regering aangeboden. Ayatollah Komeiny heeft dit aanvaard.

.. . . .

ZIT JE IN EEN GAT? KIJK OVER DE RAND OPDAT JE UITZICHT KRIJGT!

Aan de praat met ... DE SCHEIDENDE BATALJONSCOMMANDANT

Op 16 november draagt hij alle functionele verantwoordelijkheden over aan zijn opvolger. De eerste Nederlandse UNIFIL-bataljonscommandant heeft het erop zitten. Vanaf het begin van het jaar, toen de uitzending van 44 Pantserinfanteriebataljon een feit werd en de hele mallemlen, met alle publiciteit er omheen, begon te draaien, stond de Tukker E.H. Lensink (Bert voor zijn vrienden), luitenant-kolonel der Infanterie, hoogedele-gesteng aan de top van een volkomen nieuwe eenheid, die later zo bekend zou worden als tchbatt.

Dat is wel iets anders dan een bataljonscommando in Nederland. Uitvoerig noemt de overste ons kenmerkende verschillen. Een andere organisatie, vooral op logistiek gebied met bv een hersteleenheid erbij. Een uitbreiding van de staf met bv korpsadministratie, sociale dienst, juridische zaken, welzijnszorg; aspecten die in Nederland op hoger en zelfs zeer hoog niveau worden uitgevoerd. De taak van de bataljonscommandant is daarvoor uitgebreider, niet alleen v.w.b. het toezicht op en de adviezen van deze sectoren, maar ook de belangstelling ervoor, die een groter beslag legt op zijn tijd. Maar dat is niet alles.

"Daarnaast," zo vervolgt hij, "moet de bataljonscommandant, en dat geldt in zekere mate ook voor de ondercommandanten, zich tevens politiek bezig houden, naast een toch al zware militaire taak. Zeer veel tijd moet worden uitgetrokken voor een zeer belangrijk aspect in het kader van de taakuitvoering: onderhandelen."

Hij noemt voorts de grote verspreiding van het bataljon, de vooral voor de logistiek verzwarende omstandigheden van het terrein, de aflossingen die bijna om de twee à drie maanden plaatsvinden, de voortdurende beslaglegging op de operationele taak waardoor het evenwicht met het logistieke gebeuren voortdurend verstoord dreigt te raken. Dan zijn er de internationale procedures die moeten worden toegepast, de mindere mogelijkheden om direct in persoonlijk contact te treden (ondanks de uitstekend functionerende telexverbinding) met het naasthogere echelon in Nederland, in dit geval de Landmachtstaf, het Directoraat Materieel van de Koninklijke Landmacht en de bakermat Assen. Dangelde als verschil en als bemoeilijkende

factor volgens hem zeker ook het gegeven dat UNIFIL zich de specifieke behoeften en problemen van pantserinfanteriebataljon nog via 'een mentaal proces' moet eigen maken. En dat kost tijd.

"Maar ik wil er wel bij opmerken dat we bij kolonel Tjassens, de 'contingency commander' een gevoelig oor hebben. Hij en de overige Nederlanders in de staf te Naqoura luisteren graag mee en helpen ons waar zij kunnen."

Hij besluit zijn opsomming met:

"Ook krijg je te maken met situaties die op oorlog lijken; een extra beslaglegging op de mens die zelf daarbij betrokken is. Dat aspect moet je er zeker bij betrekken."

Overste Lensink die waar hij zich ook bevind permanent via de radio bereikbaar is, aarzelde nimmer zijn mensen bij te staan in problemen. Ter plaatse en snel. Waarom?

"Dat ging met name in gevallen van ernstige beschietingen met artillerie- en mortiervuur. De gevallen ook waarbij gewonden vielen. Ik was daar snel bij niet om de vorm, als een soort daar-hoor-je-te-zijn of om me op de hoogte te stellen, maar in de eerste plaats om in persoonlijk contact steun te verlenen aan de commandant ter plaatse. Ik vind dat ik als bataljonscommandant daar moet zijn waar het moeilijk is. Een morele steun naast andere steun. Daarnaast om te bezien in hoe verre maatregelen genomen zijn of nog genome moeten worden om bij een eventuele herhaling de veiligheid te verzekeren en of de opdracht kan worden uitgevoerd."

In de zeven maanden van zijn UNIFIL-taak leed hij altijd rustig, een enkele keer fel. Als uiteindelijk verantwoordelijke man voor het hele doen en laten van het bataljon, stond misschien juist hij meer onder druk en spanning dan anderen die nog wel eens bij een maat kunnen gaan uithuilen. Hoe verwerkte hij deze druk, die voortdurende spanning?

"Och, ik kan zelf veel verwerken, ik kan veel hebben. Zowel in de privésector als in de dienst heb ik in het verleden teleurstellingen en problemen gekend waar je over heen moet komen. Als je in een gat zit moet je proberen je ogen boven de rand te krijgen, zodat je uitzicht krijgt. Dat poog ik steeds."

al lukt het niet altijd. Toch voelde ik me geen eenzaam mens, want aan kolonel Tjassens heb ik een grote steun gehad, daarnaast kon ik altijd terugvallen op mijn staf en ondercommandanten. Op basis van die steun, dat vertrouwen, het gevoel dat je hier als een eenheid werkt, kon ik met de zekerheid van geheimhouding ook wel eens naar hen toe met iets waar ik mee zat. Men accepteerde uit pure collegialiteit dat ik er dan ook wel eens wat uitflapte, m'n gemoed moest luchten. Ook mag ik niet vergeten te noemen de geweldige stimulans die is uitgegaan van de morele steun van 'Den Haag' en in het bijzonder van de Bevelhebber der Landstrijdkrachten."

De bataljonscommandant is de man die na vele adviezen, na zorgvuldige overwegingen de last draagt, de verantwoordelijkheid op zich neemt van belangrijke, moeilijke beslissingen. Hij moet het doen, hij kan zich niet verschuilen achter een ander. Wat ging er in hem om bij moeilijke beslissingen in spannende uren?

"Ten eerste denk ik aan de veiligheid van de mensen," antwoordt hij resoluut. Dan moet je zeker in dit gebied respect blijven afdwingen, want de andere kant maakt meteen gebruik van een slappe of zachte houding. Ze moeten weten dat wij ons niet als een lam naar de slachtbank laten leiden, waarbij je altijd rekening moet houden met beperkingen van een Peace Keeping Force. Bij de uitvoering van de opdracht moet je je zekere, soms frustrerende, beperkingen opleggen, omdat wapengeweld escalierend zou kunnen werken. Immers militaire middelen beginnen dan wanneer er politiek geen uitzicht meer is, maar hier is het bijna net andersom en dat moet je voortdurend in beschouwing nemen. Belangrijk tenslotte zijn ook de adviezen uit mijn staf en dat gebeurt, zowel bij de oude als de nieuwe staf, op zeer deskundige wijze."

De agenda van Commandant Dutchbatt is dagelijks vol; vóór elf, twaalf uur in de avond komt hij niet toe aan een stukje privéleven. Het frappante van zijn agenda is dat zo'n

ding er wel moet zijn, maar dat de dag zelden loopt zoals gepland. Constant wordt de agenda doorbroken door bepaalde op dat moment urgente zaken. Als voorbeeld van deze "Alles-is-anders-show" noemt de overste zomaar een zondag uit zijn sporadisch bijgehouden dagboek. Hij had zich nu eens echt voorgenomen die dag 'in rust' door te brengen, met het afwerken van correspondentie, opmaken van beoordelingen en ander dienstwerk. Amper uit de kerkdienst werd hij via de Opsroom naar een bepaald punt in het gebied van de Charliecompagnie ontboden. De PLO zou daar de vorige avond een hinderlaag hebben gelegd. Drie, vier uur duurde de onderhandelingen. Eenmaal in het gebied aanwezig ging hij tegelijkertijd maar vast afscheid nemen van de postbemanningen die kort daarop naar Nederland zouden vertrekken. Terug in Haris, negen uur in de avond, wachtte nog een bespreking.

"Ik moet er bij zeggen dat mijn staf net zo lang bezig is als ik, omdat er zoveel zaken geregeld moeten worden. En de staf onder leiding van de plaatsvervangend batajonscommandant, vangt veel dingen voor mij op en werkt die uit, waardoor mijn taak meer verlicht wordt. In zijn huidige samenstelling zal mijn opvolger aan deze staf veel plezier beleven."

"Nou, ik denk dat ik er geen tijd voor neem. Van nature ben ik wat onrustig en ik kan me als het ware niet in de burcht Haris opsluiten. Naast de informatie van vele kanten moet ik mezelf ook op de hoogte stellen. Straks in Nederland zal ik er echt de tijd voor nemen."

Overste Lensink mocht voor de wijze waarop hij als eerste Nederlandse bataljonscommandant in Libanon zijn functie heeft uitgeoefend, de zeldzame bronzen legpenning van de Bevelhebber der Landstrijdkrachten ontvangen. (Zie Dubbel-Vier nr 32).
Wat zegt hem die persoonlijke waardering?

Naast de vele steun die de bataljonscommandant van collega's ondervond, bezit hij 'n echt thuisfront van echtgenote, zoon en drie dochters (21, 20, 16 en 6 jaar). Hoe beleefde het gezin Lensink deze periode van man en vader vanuit het verre Veluwe Harderwijk?

"Dat ondanks mijn fouten en tekortkomingen die ik zeker heb, mijn commandoschap toch bij de Bevelhebber waardering heeft gekregen dat hij mij met deze legpenning meende te moeten begiftigen. Maar ik doe het niet alleen. Die penning is een geweldige morele steun voor het hele bataljon, dat zich in grote saamhorigheid enorm heeft ingezet en dat nog doet: Ik voel daarnaast in deze waardering de grote steun van 'Den Haag' en met name van de Bevelhebber persoonlijk, die zich zeer betrokken voelt bij onze taakuitoefening. Het is ook een teken dat we op de goede weg zijn. In deze waardering komt ook tot uiting de naam en de faam die de Nederlandse soldaat heeft en die hier nog eens duidelijk zichtbaar wordt!"

"De consequenties van het dienen bij een bataljon dat voor een dergelijke taak kan worden aangewezen heb ik met mijn vrouw besproken en aanvaard. Uit de vele opgewekte brieven heb ik kunnen merken dat mijn gezin in het algemeen goed heeft gereageerd. Maar ook merk ik toch wel dat ze blij zijn als ik thuis kom. Mijn vrouw heeft iets van de situatie kunnen proeven tijdens een vakantie in Israël waarbij we 't Arabische deel hebben bezocht en waarna we nog twee dagen in Damascus zijn geweest. Veel steun voor mijn gezin kwam uit de omgeving en vooral ook van militaire collega's."

Al weken, misschien zelfs maanden loopt de Johan-Willem-Friso-overste met een trekkend been. Duidelijk een behoorlijke blessure in het linkeronderbeen. Gunt hij zich wel rust om de genezing te bevorderen?

Je kunt allerlei typering en karaktereigenschappen van deze gebrevetteerde leider opsommen, maar dan nog kijk je van buiten er tegen aan. De meest betrouwbare bron lijkt hij zelf toch wel. Daarom aan hem de vraag: "Wie is de mens Lensink?"

"Misschien ken ik mezelf nog te weinig. Ik weet dat ik wat stug overkom. Ik praat ook te vlug. Ik probeer niet alleen vertrouwen te schenken, maar graag geef ik iedereen de

uimte in zijn gebied van verantwoordelijkheid, zodat hij kan werken. Ik ben nogal nrustig, zoals ik al eerder zei. Ik zou e ook meer moeten ontspannen, maar daar is u weinig van terecht gekomen. Gelijkmatig en ik denk ik ook wel en in collegiaal op- icht sla ik misschien geen negatief figuur. k probeer me te interesseren in de mens, e voor te stellen hoe de ander is en hem te respecteren zoals hij is. Eh...er zijn wel eer dingen ja. Ik ben wat haastig en soms kortaf. Ik moet wel een worden geremd. Als iemand me omstandig iets uitlegt en ik heb vrij snel door waar het om gaat, geef ik erg snel een antwoord, waardoor de ander sel eens het gevoel krijgt zich niet voldoende te kunnen uitspreken. Waarschijnlijk mijn haastige natuur."

Hoe ziet hij de komende tijd, gelet op zijn ervaring en kennis?

"Dat zal niet makkelijker worden, eerder moeilijker, want ik zie tekenen, geen zekerheden let wel, die er op wijzen dat de situatie gespannen blijft, gezien de vele incidenten ten oosten van ons maar ook in het zuiden bij de Charlie- en Alfa-compagnie. In het noorden blijven Gewapende Elementen speldeprikken uitdelen. Ogenschijnlijk kan het een rustige tijd lijken, maar ook een voorbereiding tot..., omdat beide partijen zich in politiek opzicht weinig matigen."

Hij wijst voorts op de seizoenmatige verzwa- ring van de situatie, de uiterste zorg die aan het materieel moet worden besteed en de bouw van onderkomens die vanwege de beper- te tijd en middelen niet allemaal voor de winter gereed zullen komen.

"Niettemin wordt het tijd dat ik wegga, want misschien ga je bij een te lang verblijf hier wat verstarren. Ik zie dat aan de nieuwkomers die nieuwe, frisse ideeën meebrengen"

Overste E.H. Lensink keert terug naar Neder- land. Naar zijn gezin, dat voorlopig op de eerste plaats komt, naast een nog onbekende nieuwe functie van G-2 op de staf van de Vierde Divisie in Harderwijk. Binnen de ge- zinssfeer zal hij nieuwe krachten opdoen, want hij bekend eerlijk:

"Je raakt ook vermoeid."

- Dat is te zien aan de dikke wallen onder Uw ogen.

"Dat zal best. Ik ben ook grijzer geworden. Alles bij elkaar is het gewoon goed dat er nieuwe krachten komen die verder kunnen bouwen om het nog beter te maken."

- U blijft het bataljon volgen?

"Ja zeker, en natuurlijk krijg ik Dubbel-Vier toegezonden, hè!"

Daar zullen we voor zorg dragen overste. Op deze plaats namens al degenen die voor een vredeszaak onder Uw commando hebben mogen dienen en dat tot in lengte van dagen zullen onthouden:

B E D A N K T ; G O E D E R E I S !

TELEFOONPROCEDURE

1. U belt de centrale
2. Deze verbindt u door
3. Na het gesprek belt u af
4. Komt u niet verder dan de centrale, dan hoeft u ook niet af te bellen
5. Alleen diegene die opbelt belt af

Bij voorbaat hartelijk dank. Dit is in uw eigen voordeel daar de centralist zijn werk dan efficiënter kan verrichten.

K A S U R E N V A N D E K A

Maandag: 08.00 - 09.30 en 10.30 - 11.30 uu

Dinsdag: 08.00 - 09.30 en 10.30 - 11.30 uu

Woensdag: 08.00 - 09.30 en 10.30 - 11.30 uu

Zaterdag: 08.00 - 09.30 en 10.30 - 11.30 uu

bezoek kamerleden

Vier volksvertegenwoordigers, allen lid van de Vaste Commissie van Defensie van de Eerste Kamer, brachten van dinsdagmiddag tot donderdagochtend een bezoek aan UNIFIL. Onder leiding van de voorzitter van de commissie drs Y.P.W. van der Werff (VVD) sprak de groep, verder bestaande uit de heren J.G. Nagel (PvdA), ir J.G. Gooden (CDA) en dr. mr. B. de Gaay Fortman, eerst in Naqoura met de Force Commander generaal-majoor Erskine. Daarna vlogen zij naar Haris. Samen met de hen begeleidende luitenant-kolonel H.P. Beets (Hoofd Legervoorlichting) stelden zij zich op de hoogte van de leef- en werkomstandigheden van het Nederlands detachement door vele gesprekken te voeren met de staf en op de posten die zij bezochten. Na hun aankomst in Beiroet had de delegatie in het begin van de week contacten met leden van het Libanese parlement en PLO-functionarissen om zich te informeren over hun visies op de problemen in dit deel van het Midden-Oosten. Met hetzelfde doel voorzag het programma later in de week in een ontmoeting met Christenmilitie-leider Haddad en Israëliëse autoriteiten. Vrijdagmiddag keerden de bezoekers van het Ben Goe-rion-vliegveld terug naar Nederland.

Uitgebreide contacten met de bataljonsstaf en bezoeken aan alle compagnieën hebben de vier Kamerleden een goede indruk gegeven van het werken en leven van Dutchbatt. In twee groepen verplaatsten zij zich woensdag 7 november door het Nederlands gebied. De heren de Gaay Fortman en Nagel concentreerden zich op de Charlie-compagnie en de heren van der Werff en Gooden gingen langs posities van de Alfa- en de Ondersteuningscompagnie om hun tocht bij de Verzorgings- en Stafcompagnie te eindigen. Een bezoek aan posten in het door majoor Haddad gecontroleerde gebied kon niet doorgaan, omdat diens militie de wegen gesloten hielden.

In een slotbespreking met de staf gaven de senatoren een overzicht van hun indrukken en stelden zij de nodige vragen om met een zo volledig mogelijk beeld naar huis te kunnen terugkeren. Zij waren eensgezind in hun waardering voor de inzet van het bataljon en uitten hun bewondering voor alles wat het Nederlands detachement UNIFIL onder de bijzondere omstandigheden in Zuid-Libanon heeft gepresteerd. De heer Nagel (PvdA) constateerde dat de taakuitvoering hier zwaarder is dan in Nederland (meer werk, meer uren, meer risico) en zei dat in relatie tot de beloning te willen bezien. Hem werd voorgehouden dat de huidige VN-toelage juist het resultaat is van een beschouwing van alle verzwarende elementen van de VN-dienst. Dat heeft eertijds geleid tot (twee maal) een bijstelling. In dit

verband noemde de heer Nagel ook de buitenwerking gestelde Regeling Werk- en Rusttijden en signaleerde hij het ontbreken van een gratis reismogelijkheid naar huis voor degenen die hier een half jaar verblijven.

De Kamerleden gingen onder andere in op het systeem van aflossing, de onderhoudsproblematiek, de bouwactiviteiten en de Welzijnszorg. Ook de discipline kreeg aandacht. Terecht was opgemerkt dat - nu het bataljon door de beginfase van zijn operationele activiteiten heen is - meer aandacht wordt gegeven aan minder opvallende punten van gedrag en uiterlijk. Aangetoond werd dat elke gedragsregel, of deze nu betrekking heeft op het onderhoud door de chauffeurs of de orde en netheid in de prefabs, gericht is op het goede functioneren van het bataljon. Als voorbeeld van functionele discipline werd het belang van gepoetste schoenen genoemd. Veel meer dan het aspect van de netheid geldt de noodzaak van soepel schoeisel en het tegengaan van vochtinwerking en uitdrogen en barsten van het leer.

Ook werden kritische geluiden over de voorlichting aan de bataljonsstaf voorgelegd. In Nederland kan niet een volledig begrip worden gewekt voor de situatie (leef- en werkomstandigheden, maar ook land en volk) waarin de VN-militairen hier in Libanon terecht zijn gekomen. Feitelijk is dat alleen maar mogelijk door daadwerkelijk hier te zijn. Overduidelijk is dat de informatie, zowel in het lesprogramma als door voorlichting, volgens

de Libanongangers niet voldoende is. De Kamerleden is uitgelegd dat met de terugkeer van kader uit Libanon en hun inzet bij de opleiding veel meer ervaringen uit Dutchbatt aan de nieuwkomers kunnen worden overgedragen. Kapitein Korthuis, de inmiddels teruggekeerde eerste voorlichter van het bataljon, zal zich in Assen uitsluitend bezighouden met de Libanonvoorlichting. Daarbij wordt gebruik gemaakt van een nieuwe film over Dutchbatt en dia's; meer nog echter kan hij verslag doen van zijn eigen belevenissen. Het ministerie van Buitenlandse Zaken zorgt voor de nodige informatie over de politieke situatie en een oud-journalist die jarenlang in Libanon heeft gewoond verzorgt voorlichting over land en volk.

Overste Lensink en de bataljonsstaf waren het geheel met de Kamerleden eens dat het bezoek van de volksvertegenwoordigers aan Dutchbatt voor gastheren en bezoekers erg nuttig is geweest. Het bataljon heeft de gelegenheid zich te verzekeren van meer begrip in Nederland voor de bijzondere omstandigheden waaronder de vrede staak moet worden verricht. De Kamerleden worden meer betrokken bij de inzet van het bataljon. Zij krijgen meer inzicht in het optreden van de Nederlandse militairen in VN-verband. De politieke belangstelling is van wezenlijk belang voor de beoordeling van de taken waarvoor de regering het Nederlands detachement ter beschikking van UNIFIL heeft gesteld.

Dubbel 4-tjes

- Voor Nederland belopen de gemiddelde kosten per man per maand thans circa f 3762,-- . Dit is de middensom tussen vrijwillig-dienenden en dienstplichtigen, waarin is berekend de wedde, toelagen plus enkele componenten als: vrij vervoer in Libanon, welzijnszorg, geneeskundige verzorging, veldpost e.d.
- deze week geen kopy ontvangen van GV en WZZ. Jammer.
- Als we niet voor de vrede waren, zouden we er niet voor vechten. (dpl sld)
- Binnenkort start een cursus Arabisch voor beginners. Onze tolken gaan zich dan uitleven. Nader (Arabisch) nieuws volgt binnenkort.
- Ook al de Westerse techniek bestudeerd of moet u nog aan het stuk over het Arabisch nationalisme beginnen?
- Wat doet de korpsadministratie op al die uren dat de tent gesloten is? Gehoord: Dan baden zij in het geld.

drs Y.P.W. van der Werff bezoekt hier een mortieropstelling bij 7-8

een krankzinnige verjaardag

Een verjaardag in Libanon..Menigeen zal zich wel een gerieflijker omgeving kunnen voorstellen waarin zo'n familiefeest zou moeten plaatsvinden. Toch kan een verjaardag in Libanon ook zijn charmes hebben. Een uitgesproken voorbeeld vormt wel de festiviteiten rond de verjaardagen van sergeant Piet van der Star uit Hoozevee en korporaal Harry Hassing uit Klazina-veen, beiden van post 7-21 van de Alfa-compagnie. Op 31 oktober was het respectievelijk eenentwintig en twintig jaar geleden dat beide heren het eerste levenslicht aanschouwden. Toen deze bijzondere toevalligheid op post 7-21 aan het licht kwam, besloot men dit op toepasselijke wijze te vieren.

Op het holst van de nacht, de 31ste oktober was nog maar nauwelijks een feit, werden de sergeant en zijn collega van het warme bed gelicht met het verzoek zich bij de radiokamer te melden. Enigszins tegenspartelend, want waar is dat nou toch goed voor midden in de nacht, schaarden ze zich rond de radio. Sergeant van der Sar vertelt:

"Verdwaasd zaten we voor ons uit te staren nog niet bewust wat ons boven het hoofd hing. Plotseling kraakte de radio en kwam de ene na de andere alfapost op het net om ons te feliciteren. Ze waren er allemaal: 15A, 13A, 20, 11A en 19. We waren beiden diep ontroerd."

De verrassing was echter nog niet compleet. De sergeant vervolgt:

"Er werd overgeschakeld op het pelotonsnet waarop ze juist uit volle borst en tweestemmig 'er-is-er-eeen-jarig' aan het zingen waren. Dat was afkomstig van 21 en 21B. Ik moet toegeven dat ik daarna een brok in mijn keel voelde, zoiets beleef je in geen honderd jaar."

Nadat beide feestelingen een gat in de dag hadden geslapen, besloten ze zich niet onbetuigd te laten. Na rijp beraad werd het plan geopperd om twee dagen later een grandioos feest te organiseren. Hun feestformule: een discobarbecue annex "take your own bottle party".

Van alle alfaposten werden collega's en vrienden uitgenodigd. Post 20, van luitenant Wilkes, schonk voor deze gelegenheid een eigen gemaakte barbecue van regentonnen. Van der Sar zelf stapte naar de plaatselijke keurslager van Kafra en bestelde even zes kilo semi-biefstuk. Sergeant van der Sar weer:

"Op de middag voorafgaand aan het feest sneden we het vlees in dobbelsteenjes en regen het aan spiezen. De soldaten Martin van Duyn en Harry Bonte maakten zich verdienstelijk bij het creëren van enkele verkwikkende sauzen."

Het feest kon beginnen. Rond de vuren hadden zich zo'n dertig tot veertig gasten verzameld. Onder hen kapitein Harting, zijn second luitenant Jansen, de csm sergeant-majoor Ancona, een dorpsvertegenwoordiger van Kafra en de beroemde ezelboer Abu Ali. Het geheel werd muzikaal opgeluisterd door een disco met aan de knoppen de amateur disc-jockey Michel Tolhuisen uit Den Haag. Sergeant van der Sar vertelt:

"Het genre op de draaitafel was overwegend 'country and western'. Een uitstekende keuze overigens want op welhaast folkloristische wijze schaarden officieren, onderofficieren en manschappen zich op de dansvloer voor een onvervalste polonaise. Het was een kostelijk gezicht. Hoogtepunt vormde ongetwijfeld het optreden van onze disc-jockey zelf. Hij gaf op een gegeven moment een play-back van het nummer 'Smoke on the water' van Deep Purple ten beste. Michel was voor deze vertolking uitgedost in een buitenmaatse luier en WZZ-gitaar, wat voor grote hilariteit zorgde. Een prima artiest, daarmee was ieder het eens. Tenslotte gaf sergeant Timmermans, een geofend fluitist op muziek van Mike Oldfield, een toepasselijk fluitconcert. Hij vertrok daarbij geen spier in tegenstelling tot de meute toehouders. Als ik terugkijk dan moet ik toegeven nog nooit zo'n krankzinnige verjaardag te hebben gevierd, een onvergetelijke dag..."

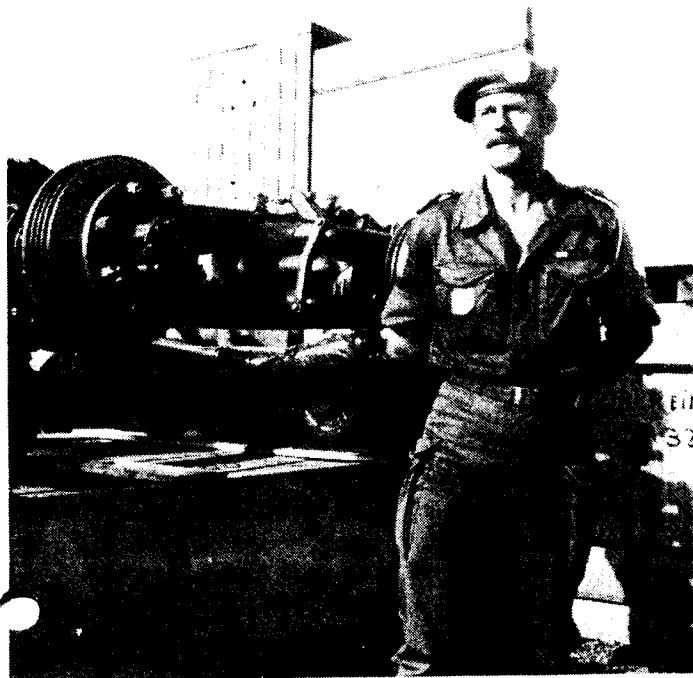
Sergeant van der Sar en korporaal Hassing

AS-80

Je hoort wel eens zeggen: "Dat zit in de AS-80".

Wat is dat voor onbegrijpelijke code?
Is dat net zo iets als de Top-50?

Smmb, wat zoveel wil zeggen als sergeant-majoor-materieel-beheerder, P. Brugts (45) uit Maarn kan daarover wel iets meer zeggen. Hij zetelt namelijk in een hoekje van het domein waar het herstelpeloton is genesteld achter op de winderige heuvel bij Haris. Samen met sgt I W. van Spaandonk uit Culemborg, de kpls R. Stevensz uit Zeeland, P. Heetveld uit Amsterdam en J. Druif uit Texel alsmede met sld G. de Graaf ook uit Zeeland, drijft hij de zogeheten "bevoorradingsgroep AS-80".

De letters AS staan voor autorisatiestaat. De AS-80 is het geheel van reservedelen dat normaal gesproken in oorlogstijd bestemd is voor mobilisatie-eenheden. En dat ligt opgeslagen in mobilisatiecomplexen. De AS-80 omvat in grote lijnen de reservedelen die door een bataljon en het hogere niveau (2e en 3e echelon) worden gebruikt en gebruikt ten behoeve van dat bataljon. En in alle materieelsoorten moet worden voorzien zodat het aantal en soort zeer veelomvattend mag worden genoemd. Naast artikelen die op aanvraag worden verstrekt zitten in de AS-80 ook zogenaamde "directe ruil-artikelen", maar bijvoorbeeld ook wel PSU-goederen. Een Nederlands pantserinfanteriebataljon heeft in gewone doen geen AS-80 bij zich, maar hier waar de afstand tussen Libanon en Nederland toch redelijk groot is,

toegevoegd.

"We zijn aan het herstelpeloton opgehangen," zegt smmb Brugts, "omdat dat juist de eenheid is die als grootste afnemer van de AS-80 artikelen kan gelden. De aanvoerlijn voor reparatie-artikelen is zodoende niet groter dan een meter of vijftig."

Hij beheert met zijn mensen zo'n 3800 tot 4000 artikelsoorten die uiteenlopen van splitpennen en bouten tot tandemstellen voor de DAF's en complete motoren. Gedeeltelijk staat dat buiten in de open lucht opgestapeld.

"De artikelen buiten in stalen kisten en houten kratten of open en bloot behoren tot de directe ruil en dat mag best nat worden, want dat zijn hoofdzakelijk spullen die bij gebruik ook nat kunnen worden,"

aldus Brugts. Voor de andere artikelen die nu in tenten zijn ondergebracht wordt een grote loods van golfplaten gebouwd, want zo zegt de beheerder:

"Ik wil zo veel mogelijk onder dak krijgen voor de grote regen begint."

Hoe verloopt nu zo'n cyclus waarbij de AS-80-groep een grote rol speelt? Smmb Brugts:

"Iemand biedt iets ter reparatie aan bv een defecte jeep. Daar komt een werkopdracht voor van het werkplaatsbureau. Die krijgen wij en daarop maken wij de benodigde bonnen. Het gevraagde artikel wordt in onze voorraadadministratie van vierduizend kaarten opgezocht of het aanwezig is. Kunnen wij het leveren dan wordt het direct klaargemaakt voor de reparateurs. Is het er niet dan zal het langer gaan duren. Dagelijks sturen wij per post een overzicht van gewenste artikelen naar Den Haag waar het Bureau Materieel Registratie (BMR) van het Directoraat Materieel KL (DMKL) een computerband samenstelt voor de Centrale Voorraadadministratie (CVA) in Alphen aan de Rijn. Van daaruit wordt automatisch een magazijn ergens in Nederland geïnformeerd om het gevraagde te leveren. Via Amsterdam komt dat in Beiroet aan. Dat kan dan wel een week of zes duren want ze kunnen natuurlijk niet voor ieder boutje of onderdeelje een vliegtuig sturen. Men verzamelt de artikelen tot zo'n ton of zeven. Ruilartikelen gaan via Beiroet en Soesterber naar Utrecht waar ze worden gereviseerd. In spoedgevallen sturen we een telexje."

De Utrechtse instantie geeft ook aan Brugts door wat er per zending uit Amsterdam aankomt. Per week komt toch voor zo'n f 200.000 binnen aan reservedelen en 'directe ruil'. Alles bij elkaar staat er voor een slordige duit onder beheer van de mannen van Brugts. Op 20 september, een willekeurig gepriktedag stond bij hen in geld f 1.930.579,58 !

OPKOMST ARABISCH NATIONALISME. (2)

De periode van de 14e tot en met het begin van de 20e eeuw, waarin de Arabische landen deel uitmaakten van het Ottomaanse Rijk (Met het Ottomaanse Rijk wordt het Turkse Rijk bedoeld. De naam Ottomaans is ontleend aan de naam van de stamvader van de dynastie: Osman), wordt door de Arabische auteurs vaak de 'tijd van de sluimering' genoemd. Uit deze eeuwenlange slaap ontwaakten de Arabieren zo rond het midden van de 19e eeuw. Het Westen was de Prins die het Arabische Doornroosje wakker maakte. Al in de 18 e eeuw was het Westen begonnen met zijn slaapverdrijvende activiteiten. De Franse expeditie naar Egypte, onder leiding van Napoleon (1798), maakte op vele Egyptische intellectuelen alsook op andere, Arabische zowel als niet-Arabische onderdanen van de Ottomaanse sultan diepe indruk. Het gemak waarmee de relatief kleine Franse troepenmacht numeriek veel grotere legers afpoeierde gaf veel te denken. Al spoedig was voor velen van hen de kardinale vraag: Wat is het dat de Europeanen zoveel machtiger heeft gemaakt dan wij? en: Hoe kunnen wij onze achterstand inhalen? Het antwoord op deze en dergelijke vragen werd in vele uiteenlopende richtingen gezocht. De Westerse techniek wordt bestudeerd; immers het is vooral in technisch opzicht dat het Westen het Oosten ver vooruit is. Er worden uit de Ottomaanse landen (Egypte, Syrië en Turkije) studenten naar het Westen gestuurd om daar de Westerse techniek en het geheim van het succes in het Westen te bestuderen.

Westerse kennis werd op door de Sultan gestichte 'Westerse' scholen gedoceerd door Westerse docenten.. Vanzelfsprekend nam de student niet alleen kennis van de Westerse techniek, hij kwam ook in aanraking met Westerse ideeën. In het bijzonder met de ideeën die het Westerse denken van die dagen intensief bezig hielden en met name het nationalisme en de daarmee verband houdende staatstheorieën.

Het Ottomaanse Rijk was een veelvolkerenrijk, waarin vele talen gesproken werden en vele naties naast elkaar binnen een staatsverband leefden. Wat hen verbond was dat zij allen onderdanen waren van de sultan in Constantinopel. Het Ottomaanse Rijk was in eerste instantie een Islamitisch Rijk. De volwaardige staatsburger was Muslim (Mohammedaan). In het Ottomaanse Rijk, evenals in de daarvoorafgaande Islamitische Rijken vloeide

de trouw van de onderdanen aan de staat voort uit het Muslim zijn. De staat was de organisatie van de Gemeenschap der Gelovigen, waarin alle Muslims naast elkaar en zonder onderscheid naar ras of landstreek van herkomst leven overeenkomstig de verboden en geboden, wetten en voorschriften van Allah, zoals die aan Mohammed waren geopenbaard. De Quran, het heilige boek van de Islam, door Allah aan Mohammed geopenbaard, was de hoeksteen van iedere gedachte over de verhouding mens/overheid (De huidige heerser van Iran, de Ayatollah Khomeini, wil, voor zover het Iran betreft, terug naar die situatie. De Quran moet volgens hem wederom uitgangspunt en basis zijn van de door hem gewenste Islamitische republiek). De niet-islamitische gemeenschappen werden getoleerd, maar hadden een aparte status. Hoewel Christenen, Joden enz. onderdaan waren van de sultan, maakten zij geen deel uit van de Gemeenschap der Gelovigen in engere zin. Zij waren naar de variant van hun geloof georganiseerd in een eigen geloofsgemeenschap (Millet) die binnen de 'eigen kring' redelijk autonoom was. De dubbelzinnige status van de niet-Islamitische onderdanen van de Ottomaanse sultan maakte juist hen het meest ontvankelijk voor de Westerse ideeën. Het zijn dan ook de Christelijke Arabieren geweest die een pioniersrol hebben gespeeld bij de opkomst van het Arabische nationalisme.

Bij het bataljon is aangekomen de nieuwe bataljonscommandant, luitenant-kolonel H. Dijcks. Op 16 november neemt hij tijdens een officiële plechtigheid het bataljonscommando over. In de volgende Dubbel-Vier komen we hierop terug.

Intussen zal overste Dijcks in de komende dagen zich op alle gebieden oriënteren en zoveel mogelijk posten bezoeken.

testbrief

Naar aanleiding van klachten over de veldpost, althans de tijd die ligt tussen verzending en aankomst van post, stuurde de Landmachtstaf in Den Haag ons het volgende:

Ondanks de poging van velen om voor de leden van Dutchbatt een goede veldpostregeling te laten draaien, komen er toch nog regelmatig klachten over de post. Een probleem bij het zoeken naar de oorzaken van de klachten wordt gevormd door het feit dat de klachten dikwijls vaag zijn. Er is sprake van een vertraging maar de Landmachtstaf weet niet hoeveel vertraging, waar die heeft plaats gevonden, enz.

Daarom gaat de Landmachtstaf een nieuwe maatregel invoeren: het op grote schaal versturen van "testbrieven".

Tu nu toe werden van tijd tot tijd testbrieven verstuurd tussen Den Haag en het veldpostkantoor in Haris. In het vervolg gaat de Landmachtstaf testbrieven sturen naar de militairen van Dutchbatt zelf.

Wat gaat er precies gebeuren?

Iedere maand worden op de Landmachtstaf in Den Haag twintig militairen "geprikt" uit de appèllijst van NL DET UNIFIL. Aan die twintig wordt een brief gestuurd, waarop is geregistreerd wanneer die brief op de bus is gegaan. Als u zo'n brief ontvangt, is het de bedoeling dat u erop aantekent wanneer en waar u hem hebt ontvangen. Bovendien is het de bedoeling dat u hem terugstuurt aan het particuliere adres van een militair in Nederland. Dat adres staat op de bijgesloten retourenveloppe. Voor u de brief weer op de post doet, zet u erop wanneer U hem op de post doet. Aangekomen in Nederland zet de geadresseerde op de brief de datum en de tijd van ontvangst, waarna hij u uw eigen brief weer toestuurt.

Op die manier weten zowel u in Libanon als de Landmachtstaf in Nederland hoe lang de brieven onderweg zijn. En daardoor kunnen de mensen in Nederland beter nazoeken en ingrijpen als er problemen zijn. Het is duidelijk dat de Landmachtstaf uw medewerking nodig heeft, maar dat zal wel geen probleem zijn, gezien het belang dat aan post wordt gehecht.

Een tweede punt betreft de behandeling van post uit Libanon in Nederland. Daarover doen vele sprookjes de ronde. Daarom alles nog eens op een rijtje.

De post wordt in Beiroet op een KLM-vliegtuig geladen en naar Schiphol gevlogen.

Daar worden de postzakken door de PTT in ontvangst genomen en precies zo behandeld als alle andere post die per vliegtuig wordt aangevoerd. Dat wil zeggen:

1. De postzakken gaan naar het stationspostkantoor in Amsterdam en worden daar leegge maakt.
2. De brieven die eruit komen gaan recht-

streeks naar de expeditie en gaan verder mee met de gewone bestellingen.

3. De pakjes gaan naar de douaneafdeling en worden daar ingeklaard. Dit k a n betekenen (hoeft niet) dat zij geopend en gecontroleerd worden.

4. Na inklaring gaan de pakjes in de bestelling. Blijkt bij de controle dat er iets niet klopt dan wordt er contact opgenomen met hetzij de geadresseerde, hetzij met de afzender. Blijkt er iets goed fout te zitten, bijvoorbeeld drugs of wapens in een pakje, dan wordt de Koninklijke Marechaussee ingeschakeld.

Samenvattend:

De post wordt in Nederland volledig "normaal" behandeld door de PTT. Daar komt geen veldpost aan te pas. Als u zich aan de regels houdt, betreffen de vertragingen met de pakjes hoogstens twee dagen vergeleken met de brieven. Tenslotte nog een keer het vluchtschema:

Van Schiphol naar Beiroet:

Zaterdag	vertrek	11.05	aankomst	18.15
Maandag	vertrek	10.05	aankomst	17.05
Donderdag	vertrek	09.55	aankomst	16.35

Van Beiroet naar Schiphol:

Zondag	vertrek	10.35	aankomst	17.05
Dinsdag	vertrek	10.35	aankomst	17.05
Vrijdag	vertrek	10.35	aankomst	16.45

incidenten

IN DUTCHBATT GEBIED

- 1 nov 7-14B Omstreeks 13.35 u worden in de omgeving van deze post drie personen aangehouden. Zij blijken met twee jachtgeweren op jacht te zijn. Deze worden voor één maand in beslag genomen.
- 7-14A+B Over deze posten worden om 18.20 u een aantal salvo's zwaar mitrailleurvuur vanuit RSHAF gevuurd.
- 3 nov 7-13B Vanuit RSHAF wordt om 14.10 u één gewerschot op 10 meter van deze post gevuurd.
- 7-12 Om 14.45 u wordt één gewerschot in de richting van deze lokatie gevuurd.
- 7-13A Wederom vanuit RSHAF worden te 22.50 u twee mitrailleurshots gelost die in de post terecht komen. Geen schade.
- 4 nov 7-18 Door de DFF worden te 17.15 u vier mortiergranaten uit de omgeving van 7-1 afgevuurd. Deze komen 500 meter ten noorden van 7-18 terecht. Geen schade.
- 5 nov 7-20A Omstreeks 08.00 u worden vanaf heuvel 514, AMR 175.282, een tiental schoten gelost op een patrouille die terugkeert van post 7-20A naar 7-20. De schoten vallen op 20 à 25 meter. Geen persoonlijke ongelukken.
- KAFRA Na een tip van de bevolking wordt in een woning te Kafra een huiszoeking gehouden. Hierbij komen twee jachtgeweren, één pistool, twee scherpe handgranaten en wat munitie tevoorschijn. Een circa 27-jarige jongeman wordt aan de Libanese politie overgedragen.
- 6 nov 7-13A Vanaf RSHAF worden om 18.25 u door de DFF een zestal gewerschoten gelost tot op 150 meter van deze post.
- 7-18 Omstreeks 19.40 u worden 300 meter naast deze lokatie een drietal gewapende elementen aangehouden tijdens een infiltratie in zuidelijke richting. Na te zijn ontwapend worden zij drie uur later aan Team TYR en PLO-LO overhandigd en in noordelijke richting buiten UNIFIL-gebied gebracht. Bijzonderheid: Twee van de aangehouden personen waren betrokken bij een eerdere infiltratiepoging op 30 oktober (zie vorige incidentenlijst).

In deze week werden bovendien weer meldingen ontvangen van in totaal 1300 schoten vanaf diverse lokaties waarvan richting, afstand en doel moeilijk of niet te bepalen waren. Ook werden er meerdere malen overvliegende vliegtuigen waargenomen waarbij soms de geluidsbarriere werd doorbroken.

... en ACHTERGRONDEN

Als gevolg van een meningsverschil omtrent de plaatsing van een road-block door de DFF in het gebied van IRISHBATT en het niet accepteren daarvan door UNIFIL zijn sinds maandagmiddag 16.00 u alle wegen in het gebied van Majoor HADDAD voor UN-verkeer gesloten. De afgelopen week hebben zich in het IERSE-gebied vele schotenwisselingen tussen DFF en gewapende elementen voorgedaan waarbij vele schoten in of vlakbij de IERSE posten terecht kwamen. Eén tankgranaat sloeg zonder verdere schade in een IERSE post. In het overige UN-gebied is de toestand globaal hetzelfde als bij DUTCHBATT. Ook hier vele meldingen van schotenwisselingen. Bovendien werden door de NOREN en FIDJI'S een aantal pogingen wapens binnen te smokkelen en infiltratiepogingen in UN-gebied verijdeld.

Op reis door EGYPTE

---

egenen die willen proeven van de typische oosterse sfeer van de mohammedaanse landen in het Midden-Oosten en bovendien belangstelling hebben voor de eeuwenoude beschaving in deze ontreien, moeten de kans om gedurende twee weken een bezoek aan Egypte te brengen niet aan hun neus voorbij laten gaan.

Egypte kent een fascinerende rijkdom aan kunstschaten en bouwwerken uit de tijd van de farao's, die vijftig eeuwen geleden heersers waren over het oude Egypte.

Een mogelijkheid is aanwezig om gratis via Israël met een UN-toestel naar Egypte te vliegen. Het nadeel is echter dat de data van de heen- en terugreis zodanig gekozen zijn dat niet ten volle kan worden geprofiteerd van de eerste tien dagen. UN-vluchten vallen op het laatste moment ook nog wel een uit. Daarom kan men beter via de dagelijkse vlucht van Cairo naar Egypte per Middle East Airlines reizen. De kosten van deze retourvlucht zijn f 502,--.

Egypte telt een inwonertal van ruim veertig miljoen. Het bewoonde deel van het land, de uitgestrekte Nijldelta en -vallei, is niet groter dan Nederland. Het zal dan ook niemand verbazen dat Egypte met een jaarlijkse bevolgingsaanwas van ruim één miljoen zielen met een nijpend overbevolkingsprobleem kampt. Alleen Cairo dat in oppervlakte niet veel groter is dan Amsterdam telt zo'n tien miljoen inwoners. Er zijn grootse plannen voor de bouw van enkele reuzesteden in de woestijn, juist op die stek omdat dan geen kostbare landbouwgronden langs de Nijl verloren gaan.

De eerste kennismaking met Egypte is er een met verrassingen. Vanaf de luchthaven, 22 km buiten de hoofdstad, valt Cairo het best per taxi te bereiken voor amper tien gulden. Cairo is een echte wereldstad met hoge gebouwen, grote winkels en in de avond een kleurenspeel van neonverlichting. Bij het binnenrijden vallen ook direkt de tegenstellingen op. Via luxueuze villawijken bereik je het stadscentrum waar hoge flatgebouwen naast oude op instorten staande krotten staan. Ezelkarretjes rijden naast peperdure auto's. De smalle winkelstraatjes waar de handel nog in de openlucht wordt bedreven met het gebruikelijke luidruchtige afdingen, gaan over in brede winkelstraten waar de etalages zijn voorzien van geprijsde artikelen. Bussen zijn op ieder moment van de dag afgeladen met mensen die als bananentrossen naar buiten hangen. In de binnenstad is het een grote heksenketel. Duizenden auto's toeteren al links en rechts passerend. Libanon is er niets bij. De chauffeurs vertrouwen als het ware op Allah en de claxon

Enkele hotels in Cairo waar de prijs uiteen loopt van zo'n vijftien tot twintig Egyptische ponden (drie pond=tien gulden) zijn achtereenvolgens: Continental aan Opera Square (17 pond), Cleopatra aan Tahir Square (20 p) en Gresham House aan de Talaat Harb Street (15p). Deze prijzen gelden voor tweepersoonskamer met ontbijt.

Wie een goede indruk wil krijgen van het volksleven en cultuur van de stad Cairo moet minstens drie of vier dagen reserveren. Enige bezienswaardigheden die de moeite waard zijn: het Egyptisch Museum aan het Vrijheidsplein. Bij voorkeur dit museum aandoen op een van de eerste dagen van de reis en een tweede bezoek aan het einde van de vakantie; dan heeft men de plaatsen waar al die kunstschaten vandaan komen inmiddels kunnen bezoeken. Een volgend bezoek van waarde: de oude Arabische winkelbuurt Khan-elKhalili, een onmiskenbare oosterse sfeer in een geurige kleurrijke bazaar. Koop niet in toeristenwinkeltjes uw goud of zilver, maar ga naar een echte goudsmid bijvoorbeeld Serry Zakran in de Mahmoud Basieuny Street waar de sieraden nog zelf worden gemaakt. In deze Arabische winkelbuurt is van alles te koop, te veel om op te noemen. Een wandeling door de souk is te combineren met een bezoek aan enkele moskeeën. Beroemd is de Al Azharmoskee, met daarachter de gelijknamige universiteit waar honderdduizenden studenten zich tot op heden lieten opleiden tot imam-geestelijk leider-, onderwijzer en rechter. De Akssoenkoer moskee, ook wel de blauwe moskee genoemd en de Al Moayas moskee zijn beslist de moeite waard. Vanaf de minaretten heeft men een uitstekend uitzicht over de stad. Nog meer moskeeën van grootse schoonheid zouden moeten worden bezocht.

In een volgende aflevering zullen we de stad Cairo verlaten en zuidwaarts reizen. Vraag intussen vast een folder over Egypte bij het reisbureau of WZZ.

